

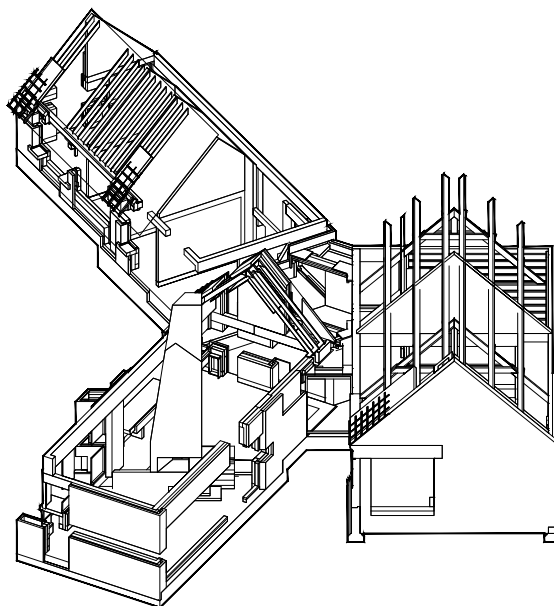
Februari–Maart 2020

Village

Town hall Langemark, La Berle Berloz, De Lichting Lichtervelde + interview Monadnock

	5	Right of reply	<i>Chantal Dassonville</i>
	7	Editorial	<i>Lisa De Visscher</i>
Opinion	9	The village between identity and change	<i>Leo Van Broeck</i>
Agenda	10	In memoriam Juliaan Lampens	<i>Christophe Van Gerrewey</i>
	14	Atelier Scheldeman	<i>Eline Dehullu</i>
	15	JDMA	<i>Lisa De Visscher</i>
	16	Mamout	<i>Lara Molino</i>
	18	Guide d'architecture moderne et contemporaine Namur-Luxembourg	<i>Charlotte Lheureux</i>
	21	Dorpen na de betonstop	<i>Michael Ryckewaert</i>
Village	22	Studio Thys Vermeulen , Town hall extension, Langemark	<i>Caroline Voet</i>
	28	he-architectes & Georges-Éric Lantair , La Berle, Berloz	<i>Elodie Degavre</i>
	34	Life in the Walloon countryside	<i>Norbert Nelles</i>
	40	Graux & Baeyens , House BS, Dikkelvenne	<i>Gitte Van den Bergh</i>
	46	AHA , Ulysse, Tournai	<i>Aslı Çiçek</i>
	50	Happel Cornelisse Verhoeven , De Blokskens, Zandhoven	<i>Sara Vermeulen</i>
	54	An architectural idiom for villages	<i>Edith Wouters and Evelien Pieters</i>
	60	Bouwmeester Scan	<i>Kristine Verachtert</i>
	66	Raamwerk , Youth meeting centre, Lichtervelde	<i>Eline Dehullu</i>
	70	LRA , Primary school, Vierset	<i>Guillaume Vanneste</i>
	74	Hart Berteloot , Crèche, Habay-la-Neuve	<i>François Gena</i>
	78	Murmuur , De Hoge Mote, Ronse	<i>Pieter T'Jonck</i>
	84	BoerenBrusselPaysans	<i>Lene De Vrieze and Bram Vandemoortel</i>
Interview	90	Monadnock	<i>Pieter T'Jonck</i>
	96	Product news	<i>Viviane Eeman</i>
Student	102	Ugly village	<i>Eline Dehullu</i>
	104	Malempré	<i>Lisa De Visscher</i>
	106	Tourism and architecture	<i>Hubert Lionnez</i>
	107	#005	<i>Michiel De Cleene</i>

Biographies

Aslı Çiçek

obtained her master's degree from the architecture and design department of the Academy of Fine Arts in Munich in 2004. She settled in Belgium to work for Gigantes Zenghelis Architects (2005–2007) and Robbrecht en Daem architecten (2007–2014). She founded her own practice in 2014, focusing on exhibition architecture.

Élodie Degavre

is an architect. She teaches at the Faculty of Architecture La Cambre – Horta of ULB. She was project manager for ten years at Bureau v+ and currently works with collective GRUE.

Michiel De Cleene

is an architectural photographer with an interest in landscape. Since 2015 he has worked on the long-term projects Reference Guide and Documenting Objects as a researcher at KASK School of Arts, where he is a founding member of the School of Speculative Documentary.

Lene De Vrieze and Bram Vandemoortel

are architectural engineers and project leaders at Architecture Workroom Brussels, the cultural innovation platform for spatial design and transformation. They work on innovation projects related to open space, agriculture and soil.

François Gena

is an architect. A graduate in 2016 of the Faculty of Architecture of the University of Liège, he combines his practice with writing and teaching within the same faculty.

Charlotte Lheureux

is a practising architect. She is doing a doctoral thesis at UCL and, among her critical activities, coordinates in particular the Guide to modern and contemporary architecture in Wallonia-Picardy (FWB & Mardaga).

Hubert Lionnez

is an architect and urban planner, practitioner and teacher. His professional activities are developed within the Karbon' Architecture & Urbanism office. He also teaches in both the bachelor and master studio at the Faculty of Architecture La Cambre – Horta of ULB.

Norbert Nelles

is an architect who teaches at the Faculty of Architecture of the University of Liège. Since 2013 he has developed a studio to raise awareness among students of the theme of rurality. He is currently working on the future *Guide d'architecture* for the region of Verviers with Emeline Curien.

Michael Ryckewaert

is the programme director of the MSc Urban Design and Spatial Planning (ster) at the Vrije Universiteit Brussel and associate director of the Cosmopolis Centre for Urban Research.

Pieter T'Jonck

is an architect. He writes on architecture, the visual arts and the performing arts for several Belgian and foreign newspapers and magazines. He works for the Klara radio station and was editor-in-chief of A+.

Christophe Van Gerrewey

is an architectural and literary theorist. In 2014 he obtained his PhD at Ghent University, with a study of the writings of architecture critic Geert Bekeert. He is co-editor of several issues of OASE. He works as professor of architectural theory at the École Polytechnique Fédérale de Lausanne in Switzerland.

Gitte Van den Bergh

obtained a master's degree in Dutch-language cinematographic, theatrical and literary arts in 2011. In 2015 she obtained a master's degree in architecture and cinema as an architect at the University of Antwerp. She has worked at RE-ST since 2016.

Guillaume Vanneste

is engineer-architect, teacher and researcher at the Faculty of Architecture LOCI of UCL (Louvain-la-Neuve). He has collaborated with Aeby & Perneger and Studio Secchi Viganò, and is a partner in the firm vvv architects. He teaches and researches on urban planning in diffuse areas.

Kristine Verachtert

obtained a master's in architectural engineering from Leuven University (1994), followed by a degree in urbanism and spatial planning. In 2003 she joined the Leuven city administration, leading the departments of urbanism, spatial and environmental planning. Since 2016 she has worked for BUUR Bureau voor urbanisme as a senior spatial and strategic planner.

Sara Vermeulen

is an architect and art historian. She formerly worked as an expert in heritage and adaptive reuse for the Flemish Government Architect. She currently works as a policy officer for the Flemish Heritage Agency.

Caroline Voet

is an assistant professor at the Faculty of Architecture at KU Leuven, where she teaches in the Master Studios Structural Contingencies and conducts research on the work of Dom Hans van der Laan and other pioneering practices.

Edith Wouters and Evelien Pieters

are respectively artistic coordinator and project manager at AR-TUR, the centre for architecture, urbanism and landscape in the Kempen region. Since 2016, Wouters runs the practice CAPASitee. Pieters is also the Belgian correspondent for the Dutch magazine Blauwe Kamer.

A+ Architecture In Belgium Bimonthly bilingual magazine, ISSN 1375-5072, Volume 47 (2020) N1**Editorial team**

Editor-in-chief
Lisa De Visscher

Deputy editor-in-chief
Eline Dehullu

Production coordinator
Grégoire Maus

Copywriting French
Nina Closson

Copy-editing Dutch
www.controltaaldelete.be

Copy-editing French
Benoît Francès

Translations
Alain Kinsella,
Nathalie Tabury,
Antoon Wouters,
Patrick Lennon

Graphic design
Kritis & Kritis

Typefaces
GroteskRemix & Starling

Printing
Die Keure, Bruges

Cover image
Raamwerk, De Lichting,
Lichtervelde © Stijn Bollaert

Content page image
Graux & Baeyens, House B5,
Dikkelvenne

Artistic committee

Olivier Bastin,
Pauline Fockedeey,
Nicolas Hemeleers,
Kelly Hendriks,
Véronique Patteeuw,
Hera Van Sande,
Guillaume Vanneste,
Ward Verbakel

Editorial address
Ernest Allardstraat 21/3 –
1000 Brussel
redactie@a-plus.be
www.a-plus.be

A+ is a publication of CIAUD/
ICA5D Information Centre for
Architecture, Urbanism
and Design.

Publisher

Philémon Wachtelaer
Ernest Allardstraat 21/3 –
1000 Brussel

Copyright CIAUD/ICA5D

Articles are the sole
responsibility of the authors.
All rights of reproduction,
translation and adaptation
(even partial) reserved for
all countries.

Board of directors CIAUD/ICA5D

Chair
Philémon Wachtelaer

Vice-chair
Chantal Vincent

Secretary
Geert De Groote

Members
Olivier Bastin,
Dag Boutsen,
Sylvie Bruyninckx,
Paul Dujardin,
Benoît Moritz,
Piet Van Cauwenberghe,
Eddy Vanzieleghem

Business management
Steven Palmaers

Office management
Deborah Schwarzbaum

Exhibitions and lecture
Lara Molino

Communication
Louise Van Laethem

Publicity management
Rita Minissi
rita.minissi@mima.be
+32 497 500 292

Advertisers

ARCHITECT@
WORK
BATIBOUW 2.0
BEGA
BOZAR
BRUXELLES
ENVIRONNEMENT
LEEFMILIEU
BRUSSEL
GEBERIT
GIACOMINI
GYPROC
HOUT INFO BOIS

HUNTER DOUGLAS
KORATON
LIGHT+BUILDING
RENSON
SIMONSWERK
STO
STONE
STUV
VELUX
VIESSMANN
VOLA
WIENERBERGER

Een taal voor dorpsarchitectuur

Wie zich door Nevelstad Vlaanderen beweegt, ziet overal dezelfde generieke appartementsgebouwen verschijnen. De overdaad aan banale projecten versterkt het alomtegenwoordige gevoel van isotropie. Heel af en toe zit in die brij een verrassend project dat het meervoudige wonen eleganter oplost, vaak vanwege randvoorwaarden als een complexe locatie of een gebouw met erfgoedwaarde. Maar de echt goede voorbeelden blijven schaars. De souplesse lijkt vaak te ontbreken om te ontwerpen voor een dorpscontext, terwijl die juist zo kwetsbaar is. Hoe kan een taal voor kwalitatieve dorpsarchitectuur ontwikkeld worden?

Edith Wouters en Evelien Pieters

EN Anyone moving through 'Nebular Flanders' will see the same generic apartment buildings appear everywhere. The profusion of banal projects reinforces the ubiquitous feeling of isotropy. Once in a very long while a surprising project sticks out which provides a more elegant solution to the question of apartment living, often because of preconditions such as a complex location or a building with heritage value. But the really good examples remain scarce. The flexibility often seems to be lacking to design for a village context, even though they are so vulnerable precisely. How can a high-quality rural architectural idiom be developed?

↓
Wetherford Watson
Mann, inner
courtyard of 13
social housing

apartments to
lifelong standards,
Gistel, 2015

Dat het ene dorp het andere niet is, mag dan wel klinken als een evidentie, uit gesprekken met ontwerpers en projectontwikkelaars blijkt nog al te vaak dat dorpen over dezelfde kam worden geschoren. Keer op keer valt de term 'verdichting' en worden bijna achteloos grootschalige stedelijke figuren op het dorpsweefsel geprojecteerd, alsof elk dorp überhaupt aan verdichting zou moeten doen. Als we spreken over dorpen, dan bedoelen we het hele scala van dorpen: het krimpende gehucht of kerkdorp, het dorp met knooppuntwaarde en ontwikkelingskansen, het autonome, levendige dorp met weinig knooppuntwaarde, en ook het sinds lang verstedelijkte dorp. Juist die contextuele gevoeligheid is essentieel. Het aansluiten bij het dorpse karakter, het zorgvuldig inpassen in de omgeving, herkenbaarheid en vertrouwdheid blijken cruciale uitgangspunten voor kwalitatieve dorpsarchitectuur.¹

Beeldbepalende gebouwen zijn belangrijk om de dorpse eigenheid te behouden. Als bouwkundig erfgoed vastgestelde maar niet als monument beschermde gebouwen maken in snel tempo plaats voor verdichtingsprojecten in de vorm van generieke appartementen. Ruimtelijke uitvoeringsplannen die lokale besturen met alle goede bedoelingen opstelden om de verappartementisering elders te beteugelen, hebben vaak het ongewenste gevolg dat in de dorpskernen alleen nog maar appartementen worden gebouwd. Het behoud van erfgoed staat daardoor in de dorpskernen onder nog grotere druk. Terwijl erfgoed vaak juist een mogelijkheid biedt om tot bijzondere projecten te komen. Helaas is het niet elke projectontwikkelaar gegeven om een goede analyse te maken voor dergelijke projectlocaties, een begenadigd ontwerper te selecteren en dan nog eens geduld aan de dag te leggen voor wat al eens durft uit te monden in een langer realisatietraject.

De betere sociale huisvestingsmaatschappij slaagt daar vaak wel in, zoals bij De Blokskens in Zandhoven [zie p. 50–52]. Het is een van de weinige woonprojecten die staan voor een kwalitatieve verdichting op maat van de dorpsrand. Niet toevallig is het project het resultaat van een complexe ontwerpogave op de site van een als monument beschermde rij arbeiderswoningen en een schuur uit 1842, en van een hedendaagse interpretatie van het traditionele idioom van het monument.

Dorpse generositeit

Ook het sociale woonproject van Witherford Watson Mann architects in Gistel vouwt zich ingenieus rond een als monument beschermde 17de-eeuwse herberg. De patio, die de bewoners met de herberg delen, is een met paars-rode bakstenen bevloerde buitenkamer, geflankeerd door in aardegrijs geschilderde gevels. De muren worden doorbroken door twee publieke trappen en door grote houten nissen bij de ingangen van elke gelijkvloerse woning. Een overdekte galerie die toegang biedt tot de flats op de eerste verdieping is een brede horizontale uitsnijding uit het volume met een houten balkon dat uitkijkt over het plein. De ontwerpers benoemen de kwaliteit van intimiteit in een dergelijke woonomgeving, waarbij de halfopen beschutting de bewoners de mogelijkheid biedt tot ontmoeting met burens en passanten.

Juist in die tussenruimtes tussen privaat en publiek kan 'het dorpse' zijn plek vinden. Het gaat om kleine gebaren die ontmoeting mogelijk maken of ademruimte creëren. Lokaal zien we soms interessante experimenten ontstaan in de zoektocht naar een dorps gebouwvocabularium. Zo verwezenlijkte AIDarchitecten in Malle enkele kwalitatieve woonprojecten. Kleine gebaren, zoals het optillen van het vloerniveau voor een gelijkvloers appartement, een dansende bouwlijn met een zitbank aan de voorgevel, een portiek om binnen te komen, een goed geplaatste boom, een doorsteek, zijn kwaliteitsvolle insteken voor een architectuur op maat van het dorp. Ze bieden een dorpse generositeit.

Zulke elementen bieden een tegenwicht tegen generieke en kwaliteitsloze appartementsarchitectuur. Maar vooral ook hebben we nood aan nieuwe typologieën op maat van het dorp. Al hoeven die misschien niet zo nieuw te zijn. Wat kunnen we toevoegen aan de generieke reeks van huidige typologieën, zoals de voor de Kempen typische langgevelhoeve, de vrijstaande rijwoning met wachtgevels, de fermette, de cataloguswoning, de jumbofermette, het appartementsblok?² Onder meer Els Nulens³ pleit voor de doodgewone rijwoning, een vertrouwde typologie waarmee we in vrij hoge dichtheden kunnen bouwen. Ook andere gekende typologieën, soms vertaald uit een stedelijke context zoals begijnhoven of beluiken, kunnen een passend antwoord bieden.

← AIDarchitecten, apartments for the project 'villages for people', Westmalle, 2018

Kwaliteitsdialoog voeren

Het zoeken naar een dorps vocabularium is één ding, maar hoe kun je aansturen op gepaste en kwalitatieve architectuur? Kleine gemeentes worstelen meer dan steden met de kwaliteitsbewaking van hun omgeving. De middelen en mensen zijn vaak beperkt en het ingezette instrumentarium heeft niet altijd de beoogde – en soms zelfs ongewenste – effecten. Toch zijn er heel wat hoopgevende initiatieven.

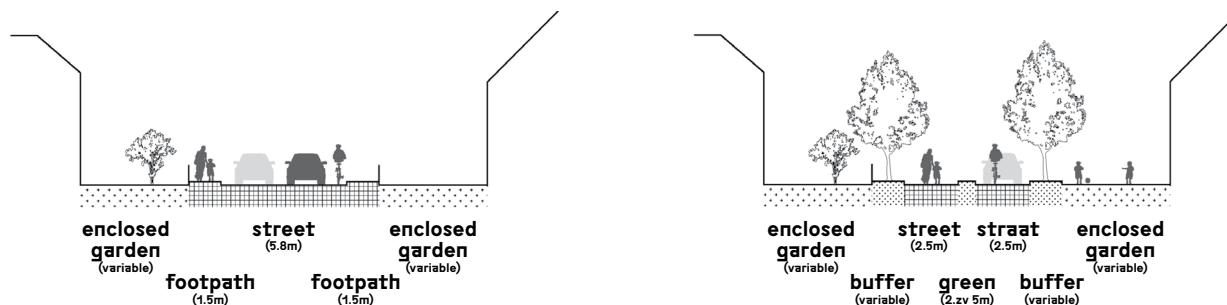
Gemeente Heist-op-den-Berg ontwikkelde dorpskarakterschetsen⁴ voor de kerkdorpen – dat zijn zowel de officiële deeldorpen als andere woonkernen die zich rond een kerk ontwikkelden. De documenten vormen een combinatie van dorpspecifieke analyses, gekoppeld aan ontwerpconcepten en -richtlijnen alsook concrete acties. In de ontwerp-richtlijnen verschijnen termen als ‘dansende kroonlijst’ en ‘dansende bouwlijn’ door volumes of terrassen. De gemeente wordt aangespoord om meer in te zetten op het onderhandelen van stedenbouwkundige lasten. Zo kan bij de ontwikkeling van een meergezinswoning bijvoorbeeld een publieke doorsteek worden onderhandeld. Boeiend is dat de dorpskarakterschetsen aanhaakten bij de participatieve

processen binnen het programma ‘Veerkrachtige dorpen’ van de provincie Antwerpen. Op die manier konden de ontwerpers en het lokale beleid waardevolle kennis ophalen, en tegelijk werken aan het draagvlak bij de bewoners.

Dat doet ook de gemeente Nijlen met het beeldkwaliteitskader⁵ waarmee ze in 2018 de VRP Planningsprijs in de wacht sleepte. De beeldkwaliteitsdoelstelling wordt zo ingebed in een integraal beleidstraject, inclusief een co-creatieve aanpak en een communicatietraject. Het beeldkwaliteitsplan incorporeert ontwerpend onderzoek met inrichtingsschetsen, richtlijnen voor architecten en projectontwikkelaars, is sectoroverschrijdend en moedigt architecten en ontwikkelaars, onder meer via studiedagen, aan om projecten te ontwikkelen die aansluiten bij de beleidsdoelstellingen. Ook experimenteert Nijlen met een tool voor dorpsvriendelijke gevels, waarin elementen als ritme, raamcompositie, materiaal en detaillering een rol spelen. De gemeente zoekt volop naar manieren om de kwaliteitsdialoog te voeren, zodat ze niet langer optreedt als controleur, maar eerder als regisseur van een voortdurend proces. →

↓
Plusoffice, Nijlen.
Impression of a
‘cycling allotment
street’: Nijlen has

opted for sustaina-
ble mobility, where
cyclists take prece-
dence.

↙
 Plusoffice
 architects, Nijlen.
 While waiting for
 an empty house
 to be demolished,
 a new shortcut
 was opened up to
 the interior of the
 block. The future
 development of
 a car park in the
 interior was the
 occasion for an
 exhibition for and by
 the residents.

↓
 Plusoffice
 architects, The
 Gardens of Puurs.
 Downtown Puurs is
 being transformed
 into a public garden
 where residents can
 meet informally.

Nood aan masterplan

Terwijl gemeentes zoals Olen of Lommel inzetten op een gemeentelijke kwaliteitskamer met externe experts, ontspruiten her en der recent intergemeentelijke kwaliteitskamers, vaak ondersteund door een intercommunale. Zoals de IKRO, de Intergemeentelijke Kwaliteitskamer Ruimtelijke Ordening die is ingesteld binnen het werkingsgebied van IOK, een samenwerkingsverband van 29 Kempense gemeentes. IKRO ondersteunt de gemeentes voorlopig vooral bij de beoordeling van ruimtelijke projecten voorafgaand aan de vergunningsprocedure. Hierdoor kan het ontwerp in een vroeg stadium worden bijgestuurd. Interessanter nog zijn de kwaliteitskamers tussen intercommunes zoals VakWeRK en recent ook adhoK, die opereren in samenwerking met het Team Vlaams Bouwmeester. Deze kwaliteitskamers voorzien naast advies op ontwerpen ook in een begeleidings-traject om lokale besturen te ondersteunen bij de zoektocht naar kwaliteitsvolle ontwerpers, tenminste daar waar het gaat om publieke of semi-publieke projecten. Het is steeds een evenwichtsoefening tussen voldoende professionele expertise en voeling met het terrein.

Een instrument dat de kwaliteiten van het dorp fundamenteel kan herdenken, is het masterplan. Plusoffice architects en Delva Landscape Architects ontwierpen met 'De tuinen van Puurs' een masterplan voor dorpskernvernieuwing en een verdichtingsstrategie op maat van het dorp met aandacht voor voldoende open ruimte. Het resultaat is een aaneenschakeling van collectieve tuinen die haaks staan op de stedelijke as. Ze vertaalden kwaliteiten zoals de nabijheid van het open landschap, de individuele tuinen en de kleinschalige bebouwing naar een reeks principes die toelaten het dorp daadwerkelijk te verzoenen met de verdichtingsoperatie die is ingezet.

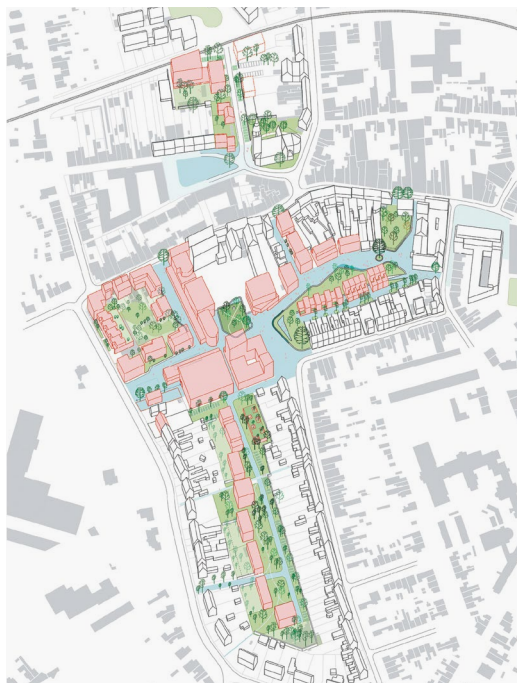
Wat de inspirerende initiatieven rond beleidsinstrumentarium gemeen hebben, is de zoektocht naar het voeren van een

kwaliteitsdialoog in plaats van het betonnen van een kader in voorschriften. Waar die 'voorschriftenarchitectuur' toe leidt, is immers wat we nu in de dorpen zien. In dialoog gaan over kwaliteit vergt echter een cultuurverandering bij zowel lokale besturen en projectontwikkelaars, als bij ontwerpers, en het beschikken over een gezamenlijke taal om het gesprek aan te gaan. Zonder die woordenschat en bijbehorende grammatica zal het lastig blijven de kwaliteitsdialoog te voeren en daadwerkelijk de verappartementisering te keren. ▲■●

- 1 Dat bleek onder meer uit de workshop 'Dorpsarchitectuur: vocabularium en instrumentarium' die plaatsvond op woensdag 11 december 2019 in Malle als deel van het Kempenlab Dorpsarchitectuur, een initiatief van Ar-tur. In deze werksessie vroegen we aan 75 deelnemers – ontwerpers, omgevingsambtenaren, erfgoeddeskundigen, Gecoro-leden en andere experts – wat architectuur in dorpen geslaagd maakt en verkenden we beleidsinstrumenten die aansturen op goede dorpsarchitectuur.
- 2 Ward Verbakel (Plusoffice architects) doet aan de KULeuven onderzoek naar dorpsarchitectuur en werkt met studenten aan een inventarisatie van dorpse typologieën en een databank van dorpsarchitectuur, ook in samenwerking met Kempenlab Dorpsarchitectuur.
- 3 Els Nulens werkt als zaakvoerder van Blauwdruk Stedenbouw aan vele projecten rond dorpskernversterking, en zetelt in meerdere kwaliteitskamers. Tijdens de workshop gaf ze een presentatie over ruimtelijke kwaliteit in dorpen.
- 4 De dorpskarakterschetsen 'Booischoot' en 'Schriek' zijn gegroeid vanuit het project 'Veerkrachtige dorpen' van de provincie Antwerpen en zijn een ontwerp van PTArchitecten: www.heist-op-den-berg.be/dorpskarakterschetsen
- 5 Het beeldkwaliteitsplan en toetsingskader in Nijlen is ontwikkeld met Plusoffice architects. www.nijlen.be/beeldkwaliteitsplan

↓
The Gardens of Puurs (from old to new). The sequence of garden as a

north-south alternative to the centre's east-west growth.

De auteurs Edith Wouters en Evelien Pieters werken voor AR-TUR, het centrum voor architectuur, stedelijkheid en landschap in de Kempen. Het centrum ontwikkelt de komende twee jaar in het Kempenlab Dorpsarchitectuur een Toolbox Dorpsarchitectuur. Het dynamische tweelingdorp Oost- en Westmalle, Olen met zijn meerdere dorpskernen en Wortel als nog vrij authentiek deeldorp van Stad Hoogstraten, zijn daarbij de casuslocaties. Ze werken samen met onder meer Ward Verbakel van KU Leuven. Het project Toolbox Dorpsarchitectuur wordt mede mogelijk gemaakt door cofinanciering uit Platteland Plus, bestaande uit middelen van Vlaanderen en provincie Antwerpen.

INFO www.ar-tur.be

283

Care

De architectuur voor de zorgsector in België evolueert naar steeds grotere en efficiëntere zorgfabrieken waarin de menselijke schaal verloren gaat. A+ gaat op zoek naar alternatieven die juist aandacht tonen voor het kleinschalige, het intieme, het geborgene, het huiselijke. Naar architectuur die mensen in een kwetsbare positie – zoals ouderen, zieken en psychiatrische patiënten – centraal stelt. Met projecten van onder anderen Sergison Bates, Trans, Central en Baumans-Deffet, en een interview met Carmody Groarke.

© Stijn Bollaert

↑
Trans, De Schoor,
Turnhout, 2019

Abonneer u nu op A+!

4 klassieke nummers +
2 speciale uitgaves per jaar

Standaard € 90 (incl. btw)
Studenten en stagiairs € 59 (incl. btw)

Kies voor A+More!

U krijgt *bovenop*
de 4 klassieke nummers
+ 2 speciale uitgaves per jaar:

Duotickets voor:
alle A+ lezingen in Bozar (min. 6),
onze tentoonstellingen
en debatten

Uitnodigingen voor:
vip-evenementen en vernissages

Toegang tot:
ons tijdschriftenarchief
(1973–heden)

€ 250 (incl. btw)

Abonneer u door overschrijving op
het nummer van ICA5D met
vermelding 'A+ abonnement' of 'A+More':
IBAN: BE25 3101 3956 3282 –
BIC: BBRUBEBB
www.a-plus.be/abonnement,
abonnement@a-plus.be.

Erratum A+281

p. 48 De kunstinstallatie van Ellen Harvey in de Sint-Amelberga-Kerk in Bossuit werd gerealiseerd in samenwerking met **Sileghem & Partners** (in plaats van Buyse Seghers Architecten).